Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1798/2003

ze dne 7. října 2003

o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92

(Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 885/2004 ze dne 26. dubna 2004	L 168	1	1.5.2004

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1798/2003

ze dne 7. října 2003

o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové úniky překračující hranice členských států vedou k rozpočtovým ztrátám, k popření zásady daňové spravedlnosti a případně i k narušení pohybu kapitálu a podmínek hospodářské soutěže. Ovlivňují proto fungování vnitřního trhu.

(2) Boj proti daňovým únikům v souvislosti s daní z přidané hodnoty (DPH) vyžaduje úzkou spolupráci mezi správními orgány, které jsou v jednotlivých členských státech odpovědné za provádění předpisů v této oblasti.

(3) Opatření pro harmonizaci daní přijatá k dokončení vnitřního trhu by tudíž měla zahrnovat vytvoření společného systému pro výměnu informací mezi členskými státy, přičemž si mají být správní orgány členských států navzájem nápomocny a mají spolupracovat s Komisí, aby zajistily správné uplatňování DPH na dodání zboží a služeb, nabytí zboží uvnitř Společenství a dovoz zboží.

(4) Pro správné fungování systému DPH je nezbytné elektronické uchovávání a elektronický přenos určitých údajů pro účely kontroly DPH.

(5) Podmínky výměny elektronicky uchovávaných údajů v každém členském státě a přímého přístupu členských států k těmto údajům by měly být jasně vymezeny. Hospodářské subjekty by měly mít přístup k některým údajům, pokud je to nezbytné pro plnění jejich povinností.

(6) Členský stát spotřeby nese prvotní odpovědnost za to, že neusazení dodavatelé splní své povinnosti. Pro tento účel je pro použití dočasného zvláštního režimu pro elektronicky poskytované služby, který je stanoven v článku 26 c šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ([4]), stanovit pravidla týkající se poskytování informací a převodu peněžních částek mezi členským státem identifikace a členským státem spotřeby.

(7) Nařízením Rady (EHS) č. 218/92 ze dne 27. ledna 1992 o správní spolupráci v oblasti nepřímých daní (DPH) ([5]) byl v této souvislosti vytvořen systém úzké spolupráce mezi správními orgány členských států a mezi těmito orgány a Komisí.

([1]) Úř. věst. C 270 E, 25.9.2001, s. 87.
([2]) Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 121 a 191.
([3]) Úř. věst. C 80, 3.4.2002, s. 76.
([4]) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/92/ES (Úř. věst. L 331, 7.12.2002, s. 27).
([5]) Úř. věst. L 24, 1.2.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 792/2002 (Úř. věst. L 128, 15.5.2002, s. 1).

▼B

(8) Nařízení (EHS) č. 218/92 doplňuje směrnici Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých a nepřímých daní ([1]).

(9) Ukázalo se, že tyto dva právní nástroje jsou sice účinné, avšak již dále nemohou plnit nové požadavky správní spolupráce vyplývající ze stále užší integrace jednotlivých ekonomik v rámci vnitřního trhu.

(10) Existence dvou různých dokumentů pro spolupráci v oblasti DPH také brání účinné spolupráci mezi správci daně.

(11) Práva a povinnosti všech dotčených stran nejsou v současné době dostatečně vymezeny. Je proto nezbytné vymezit jasnější a závazná pravidla, jimiž by se spolupráce mezi členskými státy řídila.

(12) Nedochází k dostatečnému přímému kontaktu mezi místními nebo celostátními úřady pro boj proti podvodům, komunikace se zpravidla uskutečňuje mezi ústředními kontaktními orgány. To má za následek neefektivnost, nedostatečné využívání nástrojů správní spolupráce a zpoždění v komunikaci. Pro dosažení účinnější a rychlejší spolupráce by tedy mělo být zajištěno více přímých kontaktů mezi úřady.

(13) Spolupráce také není dostatečně intenzivní v tom ohledu, že s výjimkou systému výměny informací o DPH (VIES) nedochází mezi členskými státy k dostatečnému množství automatických či spontánních výměn údajů. Výměny informací mezi příslušnými správci navzájem, jakož i mezi správci a Komisí, by měly být intenzivnější a rychlejší, aby byl boj proti podvodům účinnější.

(14) Ustanovení o správní spolupráci v oblasti DPH obsažená v nařízení (EHS) č. 218/92 a ve směrnici 77/799/EHS by měla být tudíž spojena a posílena. Z důvodu přehlednosti by se tak mělo stát v jediném novém dokumentu, který nahradí nařízení (EHS) č. 218/92.

(15) Tímto nařízením by neměla být dotčena jiná opatření Společenství, která přispívají k boji proti podvodům souvisejícím s DPH.

(16) Pro účely tohoto nařízení je vhodné zvážit omezení určitých práv a povinností stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([2]), aby byly chráněny zájmy uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. e) uvedené směrnice.

(17) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([3]).

(18) Toto nařízení dodržuje základní práva a zachovává principy uznané zejména Chartou základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

1. Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých správní orgány členských států příslušné pro provádění právních předpisů o DPH na dodání zboží a služeb, nabytí zboží uvnitř Společenství a dovoz zboží spolu-

([1]) Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 1994.
([2]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.
([3]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

pracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem zajištění dodržování těchto předpisů.

Za tímto účelem stanoví toto nařízení pravidla a postupy, které umožní příslušným orgánům členských států spolupráci a vzájemnou výměnu všech informací, které jim mohou pomoci správně vyměřit DPH.

Toto nařízení rovněž stanoví pravidla a postupy pro výměnu některých informací elektronickými prostředky, zejména pokud jde o DPH u obchodních operací uvnitř Společenství.

Pro období uvedené v článku 4 směrnice 2002/38/ES ([1]) rovněž stanoví pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací o dani z přidané hodnoty u služeb poskytovaných elektronicky v souladu se zvláštním režimem podle článku 26 c směrnice 77/388/EHS a rovněž pro jakoukoli následnou výměnu informací, a pokud jde o služby zahrnuté do uvedeného zvláštního režimu, pro převod peněžních částek mezi příslušnými orgány členských států.

2. Tímto nařízením není v členských státech dotčeno uplatnění pravidel vzájemné pomoci v trestních věcech.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se:

1. „příslušným orgánem členského státu“ rozumí:

— v Belgii:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M1

— v České republice:

Ministerstvo financí,

▼B

— v Dánsku:

Skatteministeren,

— v Německu:

Bundesministerium der Finanzen,

▼M1

— v Estonsku:

Maksuamet,

▼B

— v Řecku:

Υπουργειο Οικονμίας και Οικονομικων,

— ve Španělsku:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— ve Francii:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— v Irsku:

The Revenue Commissioners,

— v Itálii:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— na Kypru:

([1]) Úř. věst. L 128, 15.5.2002, s. 41.

▼M1

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— v Lotyšsku:

Valsts ieņēmumu dienests,

— v Litvě:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— v Lucembursku:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— v Maďarsku:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— na Maltě:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— v Nizozemsku:

De ministr van Financiën,

— v Rakousku:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— v Polsku:

Minister Finansów,

▼B

— v Portugalsku:

O Ministro das Finanças,

▼M1

— ve Slovinsku:

Ministrstvo za finance,

— na Slovensku:

Ministerstvo financií,

▼B

— ve Finsku:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— ve Švédsku:

Chefen för Finansdepartementet,

— ve Spojeném království:

The Commissioners of Customs and Excise;

2. „ústředním kontaktním orgánem“ rozumí úřad, na nějž byla podle čl. 3 odst. 2 přenesena hlavní odpovědnost za kontakty s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce;

3. „kontaktním útvarem“ rozumí jakýkoli úřad jiný než ústřední kontaktní orgán, s konkrétní místní příslušností nebo zvláštní funkční odpovědností, který má na základě pověření příslušným orgánem podle čl. 3 odst. 3 uskutečňovat přímou výměnu informací na základě tohoto nařízení;

4. „příslušným úředníkem“ rozumí jakýkoli úředník, který může uskutečňovat přímou výměnu informací na základě tohoto nařízení a je k tomu pověřen příslušným orgánem podle čl. 3 odst. 4;

▼B

5. „dožadujícím orgánem“ rozumí ústřední kontaktní orgán, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, který podává žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;

6. „dožádaným orgánem“ rozumí ústřední kontaktní orgán, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, kterému je podána žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;

7. „obchodními operacemi uvnitř Společenství“ rozumí dodání zboží uvnitř Společenství a poskytování služeb uvnitř Společenství;

8. „dodáním zboží uvnitř Společenství“ rozumí jakékoli dodání zboží, které musí být přiznáno v souhrnném výkazu uvedeném v čl. 22 odst. 6 písm. b) směrnice 77/388/EHS;

9. „poskytováním služeb uvnitř Společenství“ rozumí jakékoli poskytování služeb, na které se vztahuje čl. 28b části C, D, E a F směrnice 77/388/EHS;

10. „nabytím zboží uvnitř Společenství“ rozumí získání práva nakládat jako vlastník s movitým hmotným majetkem ve smyslu čl. 28a odst. 3 směrnice 77/388/EHS;

11. „identifikačním číslem pro účely DPH“ rozumí číslo stanovené v čl. 22 odst. 1 písm. c), d) a e) směrnice 77/388/EHS;

12. „správním šetřením“ rozumějí všechny kontroly, prověrky a jiné kroky, které provádějí členské státy při výkonu svých funkcí, aby zajistily správné použití právních předpisů týkajících se DPH;

13. „automatickou výměnou“ rozumí systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu, a to bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech;

14. „strukturovanou automatickou výměnou“ rozumí systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu, a to bez předchozí žádosti a jakmile je daná informace k dispozici;

15. „spontánní výměnou“ rozumí nepravidelné sdělování informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti;

16. „osobou“ rozumí:

    a) fyzická osoba;

    b) právnická osoba, nebo

    c) pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznaná jako způsobilá k právním úkonům, ačkoli nemají právní subjektivitu právnických osob;

17. „udělením přístupu“ rozumí oprávnění k přístupu k příslušným elektronickým údajům a ke získávání údajů elektronickými prostředky;

18. „elektronickými prostředky“ rozumí použití elektronických zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchovávání dat a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu nebo jinými optickými nebo elektromagnetickými technologiemi;

19. „sítí CCN/CSI“ rozumí společná platforma založená na společné komunikační síti (Common Communication Network – CCN) a společném systémovém rozhraní (Common System Interface – CSI), kterou vyvinulo Společenství k zajištění všech přenosů dat elektronickými prostředky mezi příslušnými orgány v oblasti daní a cel.

▼B

Článek 3

1. Příslušné orgány ve smyslu čl. 2 bodu 1 jsou orgány, jejichž jménem se toto nařízení použije, a to buď přímo, nebo na základě pověření.

2. Každý členský stát ustanoví jediný ústřední kontaktní orgán, na nějž se přenese hlavní odpovědnost za kontakty s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce. Informuje o tom Komisi a ostatní členské státy.

3. Příslušný orgán každého členského státu může zřídit kontaktní útvary. Ústřední kontaktní orgán je odpovědný za aktualizaci seznamu těchto útvarů a za jeho zpřístupnění ústředním kontaktním orgánům ostatních dotčených členských států.

4. Kromě toho může příslušný orgán každého členského státu za podmínek, které sám stanoví, jmenovat příslušné úředníky, kteří mohou uskutečňovat přímou výměnu informací na základě tohoto nařízení. Pokud tak příslušný orgán učiní, může omezit rozsah takového pověření. Ústřední kontaktní orgán je odpovědný za aktualizaci seznamu příslušných úředníků a za jeho zpřístupnění ústředním kontaktním orgánům ostatních dotčených členských států.

5. Úředníci uskutečňující výměnu informací podle článků 11 a 13 se v každém případě považují pro tento účel za příslušné úředníky v souladu s podmínkami, které stanoví příslušné orgány.

6. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník odešlou nebo obdrží žádost o pomoc či odpověď na žádost o pomoc, informují ústřední kontaktní orgán svého členského státu, a to za podmínek stanovených ústředním kontaktním orgánem.

7. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník obdrží žádost o pomoc vyžadující zásah mimo jejich územní či funkční působnost, předá takovou žádost neprodleně ústřednímu kontaktnímu orgánu svého členského státu a informují o tom dožadující orgán. V takovém případě začíná lhůta stanovená v článku 8 dnem následujícím po dni předání žádosti o pomoc ústřednímu kontaktnímu orgánu.

Článek 4

1. Povinnost poskytnout pomoc stanovená tímto nařízením se nevztahuje na poskytování informací nebo dokumentů získaných správními orgány uvedenými v článku 1 na základě povolení či žádosti soudního orgánu.

2. Pokud však má příslušný orgán v souladu s vnitrostátními právními předpisy pravomoc sdělit informace podle odstavce 1, mohou být tyto informace sděleny v rámci správní spolupráce podle tohoto nařízení. Takové sdělení ovšem musí nejprve povolit soudní orgán, pokud je takové povolení nutné podle vnitrostátních právních předpisů.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ NA ŽÁDOST

Oddíl 1

Žádost o informace a správní šetření

Článek 5

1. Na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožádaný orgán informace podle článku 1 včetně informací týkajících se konkrétního případu či konkrétních případů.

▼B

2. Pro účely předání informací podle odstavce 1 zajistí dožádaný orgán provedení jakýchkoli správních šetření nezbytných pro získání těchto informací.

3. Žádost podle odstavce 1 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Jestliže členský stát rozhodne, že žádné správní šetření není nutné, sdělí okamžitě dožadujícímu orgánu důvody svého rozhodnutí.

4. Za účelem získání požadovaných informací nebo provedení požadovaného správního šetření postupují dožádaný orgán nebo správní orgán, na který se dožádaný orgán obrátí, jako kdyby jednaly samy za sebe nebo na žádost jiného úřadu svého vlastního členského státu.

Článek 6

Žádosti o informace a o správní šetření podle článku 5 se předávají, pokud je to možné, na vzorovém formuláři schváleném na základě postupu podle čl. 44 odst. 2.

Článek 7

1. Na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožádaný orgán veškeré příslušné informace, které získá nebo má k dispozici, jakož i výsledky správních šetření ve formě zpráv, výkazů a jakýchkoli jiných dokumentů nebo ověřených opisů či výpisů z nich.

2. Prvopisy dokumentů se poskytnou pouze tehdy, není-li to v rozporu s platnými právními předpisy v členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo.

Oddíl 2

Lhůta pro poskytnutí informací

Článek 8

Dožádaný orgán poskytne informace podle článků 5 a 7 co nejrychleji, nejpozději však do tří měsíců ode dne přijetí žádosti.

Pokud však dožádaný orgán má již příslušnou informaci k dispozici, zkracuje se maximální lhůta na jeden měsíc.

Článek 9

V určitých zvláštních skupinách případů se mohou dožádaný orgán a dožadující orgán dohodnout na lhůtách odlišných od lhůt stanovených v článku 8.

Článek 10

Pokud není dožádaný orgán schopen odpovědět na žádost ve stanovené lhůtě, uvědomí písemně a bez odkladu dožadující orgán o důvodech, které brání včasné odpovědi, a o datu, kdy pravděpodobně bude moci odpovědět.

Oddíl 3

Přítomnost v prostorách správních orgánů a účast na správních šetřeních

Článek 11

1. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci zmocnění dožadujícím orgánem přítomni v souvislosti s výměnou informací podle článku 1 v prostorách, kde

▼B

správní orgány členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo, plní své úkoly. Pokud jsou požadované informace obsaženy v dokumentech, k nimž mají úředníci dožádaného orgánu přístup, budou úředníkům dožadujícího orgánu poskytnuty kopie dokumentů obsahujících požadované informace.

2. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci jmenováni dožadujícím orgánem přítomni v souvislosti s výměnou informací podle článku 1 při správních šetřeních. Správní šetření provádějí výhradně úředníci dožádaného orgánu. Úředníci dožadujícího orgánu neuplatňují kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu. Mohou však mít přes svého zprostředkovatele a výhradně pro účely prováděného správního šetření přístup do týchž prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu.

3. Úředníci dožadujícího orgánu, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavci 1 a 2, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost.

Oddíl 4

Souběžné kontroly

Článek 12

Za účelem výměny informací podle článku 1 se mohou dva či více členských států dohodnout, že na svých územích provedou v případě společného či doplňujícího zájmu souběžné kontroly daňové situace jedné či více osob povinných k dani, kdykoli se takové kontroly zdají být účinnějšími než kontroly provedené pouze jedním členským státem.

Článek 13

1. Členský stát sám rozhodne, kterou osobu povinnou k dani pro souběžnou kontrolu navrhne. Příslušný orgán tohoto členského státu uvědomí o případech navržených pro souběžnou kontrolu příslušné orgány ostatních dotčených členských států. Svou volbu zdůvodní v rámci možností tím, že poskytne informace, které ho přiměly k jeho rozhodnutí. Stanoví lhůtu, během níž by měly být tyto kontroly provedeny.

2. Dotčené členské státy se poté rozhodnou, zda se souběžných kontrol chtějí zúčastnit. Po přijetí návrhu na souběžnou kontrolu potvrdí příslušný orgán členského státu příslušnému orgánu navrhujícího členského státu svůj souhlas nebo mu sdělí své odmítnutí spolu s odůvodněním.

3. Každý příslušný orgán dotčených členských států jmenuje zástupce, který ponese odpovědnost za dohled nad kontrolami a za jejich koordinaci.

KAPITOLA III

ŽÁDOST O DORUČENÍ PROSTŘEDNICTVÍM SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Článek 14

Na žádost dožadujícího orgánu a v souladu s právními předpisy platnými pro doručování obdobných aktů v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo, doručí dožádaný orgán veškeré akty a rozhodnutí, které vydaly správní orgány a které se vztahují na používání právních předpisů týkajících se DPH na území členského státu, v němž má sídlo dožadující orgán, osobě, které jsou tyto akty a rozhodnutí určeny.

▼B

Článek 15

Žádosti o doručení obsahují předmět doručovaného aktu nebo rozhodnutí a dále jméno, adresu a všechny ostatní informace využitelné k identifikaci adresáta.

Článek 16

Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti o doručení, a zejména o dni doručení aktu nebo rozhodnutí osobě, které je určen.

KAPITOLA IV

VÝMĚNA INFORMACÍ BEZ PŘEDCHOZÍ ŽÁDOSTI

Článek 17

Aniž jsou dotčeny kapitoly V a VI, předá příslušný orgán každého členského státu informace podle článku 1 prostřednictvím automatické či strukturované automatické výměny příslušnému orgánu všem ostatním dotčeným členským státům v těchto případech:

1. pokud se má za to, že ke zdanění dochází v členském státě určení a účinnost kontrolního systému nutně závisí na informacích poskytovaných členským státem původu;

2. pokud má členský stát důvod se domnívat, že došlo k porušení právních předpisů týkající se DPH nebo že tyto předpisy mohly být porušeny v jiném členském státě;

3. pokud existuje nebezpečí daňové ztráty v jiném členském státě.

Článek 18

Postupem podle čl. 44 odst. 2 se určí:

1. přesné kategorie informací, které mají být vyměňovány;

2. frekvence výměn;

3. praktická opatření pro výměnu informací.

Každý členský stát určí, zda se zapojí do výměny konkrétní kategorie informací a zda použije automatické či strukturované automatické výměny.

Článek 19

Příslušné orgány členských států si mohou v každém případě prostřednictvím spontánní výměny předávat navzájem informace podle článku 1, které jsou jim známy.

Článek 20

Členské státy přijmou nezbytná správní a organizační opatření, aby umožnily výměny uvedené v této kapitole.

Článek 21

V rámci provádění této kapitoly nesmějí být členské státy nuceny ukládat dlužníkům daně z přidané hodnoty v souvislosti se shromažďováním informací nové povinnosti, ani nesmějí být členské státy vystavovány nepřiměřené administrativní zátěži.

▼B

KAPITOLA V

UCHOVÁVÁNÍ A VÝMĚNA ÚDAJŮ SPECIFICKÝCH PRO OBCHODNÍ OPERACE UVNITŘ SPOLEČENSTVÍ

Článek 22

1. Každý členský stát provozuje elektronickou databázi, v níž uchovává a zpracovává údaje shromažďované na základě čl. 22 odst. 6 písm. b) ve znění článku 28h směrnice 77/388/EHS.

Aby bylo umožněno používat tyto informace v postupech stanovených tímto nařízením, uchovávají se informace po dobu nejméně pěti let po skončení kalendářního roku, ve kterém měl být udělen přístup k informacím.

2. Členské státy zajistí, aby jejich databáze byly aktuální, úplné a přesné.

Postupem podle čl. 44 odst. 2 se stanoví kritéria pro určení, které změny nejsou významné, zásadní nebo užitečné, a tudíž je není třeba provést.

Článek 23

Z údajů uchovávaných podle článku 22 obdrží příslušný orgán členského státu přímo a bez prodlení od kteréhokoli členského státu následující informace nebo přímý přístup k nim:

1. identifikační čísla pro účely DPH přidělená členským státem, který dostává informace;

2. celkovou hodnotu veškerých dodání zboží uvnitř Společenství osobám, kterým byla přidělena tato čísla, všemi hospodářskými subjekty identifikovanými pro účely DPH v členském státě, který podává informace.

Hodnoty podle bodu 2 se vyjadřují v měně členského státu, který poskytl informace, a vztahují se ke kalendářním čtvrtletím.

Článek 24

Příslušnému orgánu členského státu budou na základě údajů uchovávaných podle článku 22 a výhradně za účelem boje proti porušování právních předpisů týkajících se DPH, kdykoli to považuje za nezbytné ke kontrole nabytí zboží uvnitř Společenství, neprodleně poskytnuty následující informace, anebo přímý přístup k nim elektronickými prostředky:

1. identifikační čísla pro účely DPH osob, které uskutečnily dodání uvedená v čl. 23 bodě 2, a

2. celková hodnota těchto dodání od každé takové osoby každé osobě, které bylo přiděleno identifikační číslo pro účely DPH uvedené v čl. 23 bodě 1.

Hodnoty podle bodu 2 se vyjadřují v měně členského státu, který poskytl informace, a vztahují se ke kalendářním čtvrtletím.

Článek 25

1. Jestliže je příslušný orgán členského státu povinen udělit přístup k informacím podle článků 23 a 24, učiní tak co nejdříve, nejpozději však ve lhůtě tří měsíců od konce kalendářního čtvrtletí, ke kterému se informace vztahují.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud jsou informace doplněny do databáze za okolností uvedených v článku 22, udělí se přístup k nim co nejrychleji, nejpozději však do tří měsíců od konce čtvrtletí, ve kterém byly dodatečné informace získány.

▼B

3. Podmínky, za nichž lze poskytnout přístup k opraveným informacím, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 26

Jestliže příslušné orgány členských států uchovávají pro účely článků 22 až 25 informace v elektronických databázích a vyměňují si tyto informace elektronickými prostředky, učiní veškerá opatření nezbytná k dodržení článku 41.

Článek 27

1. Každý členský stát provozuje elektronickou databázi se seznamem osob, kterým bylo přiděleno identifikační číslo pro účely DPH v daném členském státě.

2. Příslušný orgán každého členského státu může kdykoli přímo získat nebo obdržet na základě údajů získaných podle článku 22 potvrzení platnosti identifikačního čísla pro účely DPH, pod nímž určitá osoba uvnitř Společenství uskutečnila dodání zboží nebo poskytování služeb nebo je obdržela.

Dožádaný orgán sdělí na zvláštní žádost rovněž datum vydání a případně datum skončení platnosti identifikačního čísla pro účely DPH.

3. Příslušný orgán poskytne na žádost neprodleně rovněž jméno a adresu osoby, které bylo číslo přiděleno, za předpokladu, že tyto informace dožadující orgán neuchovává s výhledem na jejich možné použití v budoucnu.

4. Příslušný orgán každého členského státu zajistí, aby osobám podílejícím se na dodání zboží nebo poskytování služeb uvnitř Společenství a po dobu stanovenou v článku 4 směrnice 2002/38/ES i osobám poskytujícím služby podle čl. 9 odst. 2 písm. e) poslední odrážky směrnice 77/388/EHS bylo umožněno získat potvrzení o platnosti identifikačního čísla pro účely DPH jakékoli blíže určené osoby.

Po dobu stanovenou v článku 4 směrnice 2002/38/ES poskytují členské státy zejména tato potvrzení elektronicky v souladu s postupem podle čl. 44 odst. 2.

5. Pokud příslušné orgány pro účely odstavců 1 až 4 uchovávají informace v elektronických databázích a vyměňují si tyto informace elektronickými prostředky, učiní všechna opatření nezbytná k dodržení článku 41.

KAPITOLA VI

USTANOVENÍ O ZVLÁŠTNÍM REŽIMU PODLE ČLÁNKU 26 C SMĚRNICE 77/388/EHS

Článek 28

Následující ustanovení se použijí v případě zvláštního režimu podle článku 26 c směrnice 77/388/EHS. Definice obsažené v části A uvedeného článku se použijí rovněž pro účely této kapitoly.

Článek 29

1. Informace předkládané neusazenou osobou povinnou k dani členskému státu identifikace při zahájení její činnosti podle čl. 26 c části B odst. 2 druhého pododstavce směrnice 77/388/EHS se podávají elektronicky. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

2. Členský stát identifikace zašle tyto informace elektronicky příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od skon-

▼B

čení měsíce, ve kterém informace od neusazené osoby povinné k dani obdržel. Stejným způsobem jsou příslušné orgány ostatních členských států informovány o přiděleném identifikačním čísle. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy, kterým se tato informace sděluje, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

3. Členský stát identifikace informuje neprodleně elektronickými prostředky příslušné orgány ostatních členských států o vynětí neusazené osoby povinné k dani z identifikačního registru.

Článek 30

Daňové přiznání s údaji stanovenými v čl. 26 c části B odst. 5 druhém pododstavci směrnice 77/388/EHS se podává elektronicky. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Členský stát identifikace zašle tyto informace elektronicky příslušnému orgánu členského státu nejpozději do deseti dnů od skončení měsíce, ve kterém daňové přiznání obdržel. Členské státy, které požadují daňové přiznání s údaji v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kursů platných poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo, pokud není v uvedený den kurs zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den. Technické podrobnosti o sdělování těchto údajů se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2.

Členský stát identifikace zašle elektronicky členskému státu spotřeby informace potřebné pro přiřazení jednotlivých plateb příslušným čtvrtletním daňovým přiznáním.

Článek 31

Ustanovení článku 22 se vztahují rovněž na informace shromažďované členským státem identifikace podle čl. 26a části B odst. 2 a 5 směrnice 77/388/EHS.

Článek 32

Členský stát identifikace zajistí, aby částka uhrazená neusazenou osobou povinnou k dani byla převedena na bankovní účet vedený v eurech, který určil členský stát spotřeby, jemuž platba náleží. Členské státy, které vyžadují platby v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kursů platných poslední den zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo, pokud není v uvedený den kurs zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den. Převod se uskuteční nejdéle do 10 dnů po skončení měsíce, ve kterém byla platba obdržena.

Pokud neusazená osoba povinná k dani neuhradí celou splatnou daň, členský stát identifikace zajistí, aby platby členským státům spotřeby byly převedeny v poměru k dani splatné v jednotlivých členských státech. Členský stát identifikace o tom uvědomí elektronickými prostředky příslušné orgány členských států spotřeby.

Článek 33

Členské státy oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států čísla bankovních účtů pro příjem plateb podle článku 32.

Členské státy neprodleně oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi změny základní sazby daně.

Článek 34

Články 28 až 33 se použijí pro období stanovené v článku 4 směrnice 2002/38/ES.

▼B

KAPITOLA VII

VZTAHY S KOMISÍ

Článek 35

1. Členské státy a Komise prověří a vyhodnotí fungování úpravy správní spolupráce obsažené v tomto nařízení. Komise shromáždí zkušenosti členských států, aby se zlepšilo fungování této úpravy.

2. Členské státy sdělí Komisi veškeré dostupné údaje týkající se toho, jak používají toto nařízení.

3. Seznam statistických údajů potřebných pro vyhodnocení tohoto nařízení se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2. Členské státy sdělí tyto údaje Komisi, pokud je mají k dispozici a pokud jejich sdělení nepředstavuje nepřiměřenou administrativní zátěž.

4. Pro vyhodnocení účinnosti tohoto systému správní spolupráce v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem mohou členské státy sdělit Komisi jakékoli další informace podle článku 1.

5. Komise předá ostatním dotčeným členským státům informace podle odstavců 2, 3 a 4.

KAPITOLA VIII

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 36

1. Pokud příslušný orgán členského státu obdrží informace od třetí země, může je předat dále příslušným orgánům těch členských států, které by mohly mít o tyto informace zájem, v každém případě však všem členským státům, které o tyto informace požádají, pokud to platná ujednání o pomoci uzavřená s konkrétní třetí zemí povolují.

2. Pokud se dotčená třetí země zavázala poskytnout pomoc nezbytnou ke shromáždění důkazů o protiprávní povaze operací, které se jeví v rozporu s právními předpisy týkajícími se DPH, mohou být informace získané podle tohoto nařízení třetí zemi sděleny, a to se souhlasem příslušných orgánů, které informace poskytly, a v souladu s jejich vnitrostátními předpisy o předávání osobních údajů třetím zemím.

KAPITOLA IX

PODMÍNKY VÝMĚNY INFORMACÍ

Článek 37

Informace sdělené podle tohoto nařízení se poskytují pokud možno elektronicky na základě úpravy přijaté postupem podle čl. 44 odst. 2.

Článek 38

Žádosti o pomoc včetně žádostí o doručení a připojené dokumenty mohou být vyhotoveny v jakémkoli jazyce, na němž se dožádaný a dožadující orgán dohodnou. K uvedeným žádostem bude přiložen překlad do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo, pouze ve zvláštních případech, kdy má dožádaný orgán důvod o takový překlad požádat.

Článek 39

Po dobu stanovenou v článku 4 směrnice 2002/38/ES zajistí Komise a členské státy, aby existující nebo nové systémy komunikace a výměny informací, které jsou nezbytné pro vzájemnou výměnu informací podle článků 29 a 30 byly provozuschopné. Komise odpovídá za veškerý další

▼B

vývoj společné komunikační sítě/společného systémového rozhraní (Common Communication Network/Common Systém Interface - CCN/CSI), který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací mezi členskými státy. Členské státy odpovídají za veškerý další vývoj svých systémů, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací prostřednictvím CCN/CSI.

Členské státy se vzdávají všech nároků na náhradu výdajů vzniklých při použití tohoto nařízení s výjimkou případných odměn placených odborníkům.

Článek 40

1. Dožádaný orgán jednoho členském státu poskytne dožadujícímu orgánu jiného členského státu informace uvedené v článku 1 za předpokladu, že:

a) počet a povaha žádostí o informace, které během určitého období podal dožadující orgán, nepřiměřeně nezatěžují dožádaný orgán;

b) dožadující orgán vyčerpal obvyklé zdroje informací, které mohl podle okolností použít k získání požadovaných informací, aniž by se vystavil nebezpečí nedosažení požadovaného cíle.

2. Toto nařízení neukládá povinnost provést šetření či poskytnout informace, pokud právní předpisy či správní praxe neopravňují příslušné orgány členského státu, který má informace poskytnout, k provedení takového šetření nebo k získání a použití takových údajů pro vlastní daňové účely.

3. Příslušný orgán členského státu může odmítnout poskytnutí informace, pokud není dotčený členský stát z právních důvodů schopen poskytnout odpovídající informace sám poskytnout. O důvodech odmítnutí uvědomí dožádaný členský stát Komisi.

4. Poskytnutí informací může být odmítnuto, pokud by vedlo prozrazení obchodního, průmyslového či profesního tajemství, obchodního postupu nebo pokud by poskytnutí daných informací odporovalo veřejnému pořádku.

5. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgán důvody odmítnutí žádosti o pomoc.

6. Postupem podle čl. 44 odst. 2 může být pro žádost o pomoc stanovena minimální přípustná částka.

Článek 41

1. Informace sdělené v jakékoli formě na základě tohoto nařízení podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle práva členského státu, který je obdržel, a odpovídajících předpisů platných pro orgány Společenství.

Tyto informace mohou být použity pro účely stanovení vyměřovacího základu nebo pro výběr či správní kontrolu daní pro účely stanovení vyměřovacího základu.

Informace mohou být rovněž použity pro vyměření jiných dávek, cel a daní, na něž se vztahuje článek 2 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření ([1]).

Kromě toho mohou být informace použity v soudních řízeních, která mohou vést k uložení sankcí za porušení daňových předpisů, aniž jsou dotčena obecná pravidla a právní předpisy upravující práva žalované strany a svědků v takových řízeních.

2. Osoby pověřené Bezpečnostním akreditačním úřadem Evropské komise, mohou mít přístup k těmto informacím pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro péči o sítě CCN/CSI a pro jejich údržbu a rozvoj.

([1]) Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/44/ES (Úř. věst. L 175, 28.6.2001, s. 17).

▼B

3. Odchylně od odstavce 1 povolí příslušný orgán členského státu, který poskytuje informace, jejich použití pro jiné účely ve členském státě dožadujícího orgánu, jestliže podle právních předpisů členského státu dožádaného orgánu mohou být v členském státě dožádaného orgánu použity pro obdobné účely.

4. Má-li dožadující orgán za to, že by informace, které získal od dožádaného orgánu, mohly být užitečné pro příslušný orgán třetího členského státu, může mu je se souhlasem dožádaného orgánu předat. Dožádanému orgánu to oznámí předem. Dožádaný orgán může požadovat, aby byly informace poskytovány třetí straně pouze po jeho předchozím souhlasu.

5. Pro účely správného používání tohoto nařízení omezí členské státy rozsah povinností a práv uvedených v článku 10, čl. 11 odst. 1 a článcích 12 a 21 směrnice 95/46/ES v míře nezbytné pro ochranu zájmů stanovených v čl. 13 písm. e) uvedené směrnice.

Článek 42

Zprávy, výkazy a všechny ostatní dokumenty nebo jejich ověřené opisy či výpisy získané pracovníky dožádaného orgánu a poskytnuté dožadujícímu orgánu v rámci pomoci podle tohoto nařízení mohou být příslušnými orgány členského státu dožadujícího orgánu použity jako důkazy stejným způsobem jako obdobné dokumenty, které poskytl jiný orgán členského státu dožadujícího orgánu.

Článek 43

1. Pro účely používání tohoto nařízení učiní členské státy všechna nezbytná opatření, aby:

a) zajistily účinnou vnitřní koordinaci mezi příslušnými orgány ve smyslu článku 3;

b) vytvořily přímou spolupráci mezi orgány zmocněnými pro účely této koordinace;

c) zajistily hladké fungování systému výměny informací stanoveného tímto nařízením.

2. Komise co nejdříve sdělí každému členskému státu všechny informace, které sama obdrží a které je schopna poskytnout.

KAPITOLA X

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 44

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro správní spolupráci (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba stanovená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 45

1. Ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise každé tři roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání tohoto nařízení.

2. Členské státy sdělí Komisi znění všech ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti tohoto nařízení.

▼B

Článek 46

1. Ustanoveními tohoto nařízení není dotčeno plnění jakýchkoli širších povinností týkajících se vzájemné pomoci, které vyplývají z jiných právních aktů, včetně dvoustranných či mnohostranných dohod.

2. Pokud členské státy uzavřou dvoustranná ujednání o záležitostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, s výjimkou ujednání týkajících se jednotlivých případů, uvědomí o tom neprodleně Komisi. Komise poté uvědomí ostatní členské státy.

Článek 47

Zrušuje se nařízení (EHS) č. 218/92.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 48

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.